

Οι εθνικές μας εορτές και η σημερινή τους αντιμετώπιση από συντρόφους και μη

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος

«Μητρός τε και πατρός και των άλλων προ-
γόνων απάντων τιμώτερον εστίν η πατρίς
και σεμνότερον και αγιώτερον και εν μείζο-
νι μοίρα και παρά θεοίς και παρ' ανθρώ-

ποις τοις νουν έχουσιν» (Πλάτων: Κρίτων 51B)

παρ' ανθρώποις τοις νουν έχουσιν.

Δυστυχώς έχουμε χάσει τα μυαλά μας από λίγο έως πολύ όλοι, διότι παραβλέπουμε ή αφήνουμε να περάσουν στο «ντούκου» υψίστης σημασίας γεγονότα που άπτονται της ζωής μας, το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας.

Διερωτώμαι τι γίνεται με μας; Κάθε λαός έχει κάτι να επιδείξει. Δεν είναι σοβινιστικό να πω ότι εμείς έχουμε πολλά και αντί να τα επικροτούμε, και να τα βγάζουμε στην επιφάνεια και να αποκομίζουμε ότι μπορούμε από αυτά, πολλές φορές τα θάβουμε σα να βγάζουμε τα μάτια μας με τα ίδια μας τα χέρια. Σίγουρα κάποιος άλλος λαός θα τα είχε Ευαγγέλιο. Και όχι μόνο δεν κάνουμε τίποτα, αλλά αφήνουμε τους άλλους να τα θάβουν και μέ-

νομε αμέτοχοι, τουλάχιστον οι περισσότεροι.

Έχουμε δύο εθνικές εορτές, μία της ανεξαρτησίας μας και άλλη του Αλβανικού έπους. Που εγώ, αυτό το έπος, με τη μοντέρνα γλώσσα του διαδικτύου και του κινηματογράφου, το ονομάζω **mission impossible** (επικίνδυνη-αδύνατη αποστολή).

Κάθε λαός για να υπάρξει και να δημιουργήσει πρέπει να έχει κάποιους **συνδετικούς κρίκους. Εμείς έχουμε τη θρησκεία μας και την πατρίδα μας.** Μάλιστα, τώρα στην κρίση, που δεν είναι μόνο οικονομική αλλά και κρίση αξιών τα χρειαζόμαστε και τα δύο.

Επί της ευκαιρίας της 28ης Οκτωβρίου, που μας ήρθαν οι μήνες και τα γεγονότα, διαλογιζόμουν ότι αυτό το ΟΧΙ του Μεταξά, λαμβάνοντας υπόψιν όλες τις συγκυρίες της εποχής ήταν πράγματι μια **mission impossible.**

Συνέχεια στη

σελίδα 4

Οι εθνικές μας εορτές και η σημερινή τους αντιμετώπιση από συντρόφους και μη

(Σε ασύνδετο σχήμα)

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@
gmail.com

Πώς ένας λαός να νικήσει έναν εχθρό με σχεδόν δεκαπλάσιες όλες τις παραμέτρους του πολέμου, και έναν λαό ανεπτυγμένο, με ιστορία, πολιτισμό, επιστήμη κλπ όπως ο Ιταλικός;

Προσπαθώ να βρω τους λόγους. Ίσως ο επικρατέστερος να είναι το DNA μας, που βγαίνει από τη μακρόχρονη ιστορία μας, από τον Πλάτωνα που γράφω στην αρχή, από το Λεωνίδα, το Θεμιστοκλή, τον Μέγα Αλέξανδρο και άλλους που πάντα πολέμησαν με αντιπάλους πολλαπλασίων αριθμών στρατιωτών και υλικών του πολέμου που είχαν αναπτύξει την έννοια του περί πατρίδος αμύνε-

σθαι.

Μου έλεγε ο συνταγματάρχης μου, που πολέμησε στο μέτωπο, ότι οι Ιταλοί είχαν μια τεράστια αεροπορική υπεροχή και κάλυψη, διάβασα 463 αεροπλάνα, δεν γνωρίζω για μας, αλλά είχαμε πολύ λιγότερα. Οι δικοί μας οι πιλότοι πετούσαν χαμηλά και στο στόχο... ενώ οι Ιταλοί βομβάρδιζαν από ψηλά και οι περισσότερες βόμβες δεν έβρισκαν στόχο...

Οι Ιταλοί ήθελαν τις ανέσεις τους για να πολεμήσουν. Εμείς πολεμήσαμε πολλές φορές και ξυπόλητοι μέσα στο κρύο. Αυτό αποδεικνύεται από τα πολλά κρουαγιέματα που είχαν πάθει οι φαντάροι μας. Πολλοί ακρωτηριάστηκαν. Ο Νικηφόρος Βρεττάκος που ήταν στον πόλεμο, αναφέρει πως μείνανε χωρίς φαγητό και άγρυντοι μέσα στα χαρακώματα για πέντε μέρες, μέχρι να οργανωθεί το στράτευμα για ανεφοδιασμό. Έναν άλλον λόγο που δίνω εγώ, είναι και οι «πατέντες» που κάνουμε οι Έλληνες. Π.χ. με διάφορους τρόπους ανέβαζαν τα πολεμοφόδια.

Επίσης ένας άλλος λόγος της επιτυχίας του **mission impossible**, ήταν ο ενθουσιασμός του λαού που αφηγούσε το θάνατο. Το υπέρ πατρίδας μάχεσθαι. Διάβασα κάπου πάλι ότι χρησιμοποιήθηκαν 150.000 μουλάρια για τη μεταφορά πυρομαχικών και εφοδίων. Ήταν και η πολεμική μας εμπειρία. Εμείς είχαμε πολεμήσει σε όλους τους πολέμους λόγω γεωγραφικής θέσης. Πάντα είμαστε εμπλεκόμενοι. Αλλά συν τοις άλλοις ήταν και το θάρρος των αξιωματικών και των στρατιωτών μας.

Ένας άλλος παράγοντας ήταν η υποτίμηση του αντιπάλου από τους Ιταλούς, οι οποίοι είχαν πολλές στρατιωτικές επιτυχίες στην Αφρική. Άκουγα το ράδιο αρβύλα να λέει ότι τους έσφαζαν στα πρόβατα τους μαύρους και με αυτό το θάμπωμα της νίκης τους ήρθαν να πολεμήσουν εμάς...

Συγκινήθηκα με όλα αυτά και βγήκα στο μπαλκόνι μου, και δίπλα στη σημαία έβγαλα την αφεντιά μου με το σήμα της νίκης, αυτή τη σημαία, που και αυτήν ως σύμβολο την έχουμε παραμερίσει. Αν πάει κανείς στην Τουρκία, σε αυτήν την αχανή χώρα, όπου και να σταθεί, σε οποιαδήποτε εποχή του χρόνου, θα δει μια Τούρκικη σημαία. Εκεί έχουν πιάσει το νόημα οι Τούρκοι, του συνδεδεμένου κρικού του λαού, τη σημαία. Σε εμάς ατενίζει αραϊά και που...

Σε μια εποχή γενικής κρίσης, αντί να αφήνουμε τη σημαία μας να κυματίζει παντού στα σπίτια μας, στα μαγαζιά μας, στις επιχειρήσεις μας κτλ. για να μας αναπερώσει το εθνικό μας συναίσθημα και την υπερηφάνεια μας, και το πιο σημαντικό είναι να ενισχύσει την **αυτοπεποίθησή μας**, την οποία στην εποχή μας τη χρειαζόμαστε ίσως πιο πολύ από ποτέ, εμείς όπως λέει και η λαϊκή ρήση «αγρόν ηγοράσαμεν» και το αντιμετωπίζουμε αδιάφορα ή χαλαρά.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι αυτό το έπος, αυτό το **mission impossible** όπως το ονομάζω, είναι τόσο σπουδαίο, που θα έπρεπε να **γιορτάζεται ως παγκόσμιο γεγονός γιατί είναι η πρώτη νίκη ενάντια στον άξονα**. Απέδειξε στον κόσμο ότι δεν είναι αήττητος.

Επειδή αυτοί που πολέμησαν το '40 ήταν οι πατεράδες μας, είχα την ευκαιρία να ακούσω πάρα πολλές ιστορίες περί αντιστάσεως ενάντια στον άξονα, στις αρχές του πολέμου που κατέλαβαν την Πολωνία σχεδόν περπατώντας.

Συγκεκριμένα ήταν οι Γερμανοί με τεθωρακισμένα τανκς και οι Πολωνοί με ιππικό του Α' παγκοσμίου πολέμου. Άλλοι λαοί τους

άφησαν να περάσουν και έβαζαν κεράκια αναμμένα στα παράθυρά τους, σαν ένδειξη αντίστασης. Καλά ας αφήσω το γεγονός ότι μέσα σε λίγες μέρες φτάσανε στο Παρίσι ή το ότι ορισμένοι που παρίσταναν τους ουδέτερους, το βράδυ τους άφηναν να χρησιμοποιούν τα τούνελ των Άλπεων για τη μεταφορά πυρομαχικών κ.α. ή ορισμένοι που συνθηκολόγησαν αμέσως επειδή είχαν τάχα την ίδια γλώσσα κ.α. Λαμβάνοντας πάλι όλα αυτά υπόψιν, ήταν πράγματι μια **mission impossible**, ένα πολεμικό θαύμα. Εμείς ακόμα και τους Γερμανούς δεν τους αφήσαμε να κάνουν περίπατο όπως οι λαοί της Βορείου Ευρώπης. Εμείς αντισταθήκαμε στον άξονα και ως συνέπεια: χάσαμε περίπου ένα δέκατο του πληθυσμού μας και υποστήκαμε σχεδόν ολική καταστροφή. Όπως π.χ. δεν υπήρξε γέφυρα που να μην είχε καταστραφεί και εμφανίστηκε μια πείνα στο λαό που θέρισε πολύ κόσμο, γιατί τότε η Ελλάδα έπρεπε να συντηρεί τα στρατεύματα κατοχής.

Θυμάμαι στη Χίο, ο πατέρας μου είχε μεγάλο περιβόλι με πορτοκάλια και έπρεπε όλα τα πορτοκάλια να μαζετούν και να σταλούν στο Γερμανικό μέτωπο. Οι Γερμανοί έκαναν επιθεωρήσεις για να δουν αν υπάρχουν πορτοκάλια. Ένας Αυστριακός και ένας Γερμανός μπήκαν στο σπίτι μας, έψαξαν, όμως η μητέρα μου είχε κρύψει κάτι κασάκια κάτω από το κρεβάτι με πορτοκάλια, τα οποία και ανακάλυψαν. Μόλις τα είδαν, συζητούσαν μεταξύ τους για το τι θα τα κάνουν και τελικά τα άφησαν δείχνοντας εμάς τα παιδιά.

Δύο άλλες εποποιίες έχουν και αυτές φιλόξενα. Η μάχη του Ρούπελ και η μάχη της Κρήτης.

Το Ρούπελ ήταν μια οχυρωματική γραμμή, η οποία κατασκευάστηκε για να προστατεύσει την Ελλάδα από τη Βουλγαρία. Το είχε φτιάξει ο Μεταξάς. Ήταν πολύ δύσκολο να καταληφθεί για αυτό οι Γερμανοί το παρέκαμψαν. Πήγαν και κατάλαβαν τη Θεσσαλονίκη, όπου και συνθηκολογήσαμε. Στο Ρούπελ όμως είχε καταστραφεί ο ασύρματος και δεν υπήρχε επικοινωνία. Οι Γερμανοί προσπάθησαν με αλληπάλλληλες επιθέσεις να το καταλάβουν. Στη συνέχεια πήγαν με μια άσπρη σημαία και με κάποιο τρόπο έπεισαν τους υπερασπιστές του Ρούπελ ότι είχαμε συνθηκολογήσει.

Έξω από το οχυρό ήταν παρατεταγμένο Γερμανικό τμήμα που απέδιδε τιμές. Ο εντεταλμένος για την παραλαβή του οχυρού, Γερμανός Συνταγματάρχης, συνεχάρη τον διοικητή του τάγματος, Γεώργιο Δουράτσο, διαβεβαιώνοντας τα συγχαρητήρια και τον θαυμασμό των ανωτέρων του. Τόνισε μάλιστα, ότι για τους Γερμανούς **αποτελούσε τιμή και υπερηφάνεια ότι είχαν έναν αντίπαλο τέτοιο, έναν τόσο ηρωικό στρατό**. Του είπαν με άλλα λόγια αυτά που είπε και ο Ουίνστον Τσώρτσιλ (Πρωθυπουργός της Αγγλίας): **«Στο εξής δεν θα λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες»**. (Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940 και με αφορμή τη σθεναρή αντίσταση που προέβαλλε ο ελληνικός στρατός στην Ιταλική εαρινή επίθεση, ο Τσώρτσιλ φέρεται να είπε τη φράση αυτή σχετικά με το θάρρος και την ανδρεία των Ελλήνων).

Τις πρώτες μέρες, όταν μας επιτέθηκαν οι Ιταλοί, οι Έλληνες έκαναν μια υποχώρηση. Και το ραδιόφωνο έλεγε: **ο ελληνικός στρατός «συμπίπτει» και δεν υποχωρεί**. Τι ωραία που είναι αυτή η ελληνική γλώσσα. Για να μην χάσει το θάρρος του και υποχωρήσει. Μετά ανασυντάχθηκαν και ξεκίνησαν την αντεπίθεση καταλαμβάνοντας το ένα χωριό μετά το άλλο.

Ο Μουσολίνι είχε αντικαταστήσει όλους τους στρατηγούς και μετά ετοίμασε τη μεγάλη εαρινή επίθεση. Με την ονομασία Ιταλική Εαρινή Επίθεση, ή Επιχείρηση Πριμαβέρα φέρεται η γενική αντεπίθεση των ιταλικών δυνάμεων κατά των ελληνικών προχωρημένων θέσεων στη διάρκεια του Ελληνοϊταλικού πολέμου προκειμένου ν' ανακτήσουν τις θέσεις από τις οποίες είχαν υποχωρήσει και κατά συνέπεια ν' ανατρέψουν την μέχρι τότε σε βάρος τους έκβαση του πολέμου. Η επιχείρηση αυτή έλαβε χώρα υπό την προσωπική εποπτεία του Μουσολίνι, από 9 μέχρι και 25 Μαρτίου 1941, σε όλο το μήκος του ελληνοϊταλικού μετώπου και έληξε με πλήρη αποτυχία, διατηρώντας οι ελληνικές δυνάμεις ακέραιες τις θέσεις τους. Παρεπιπτόντως οι Ιταλικές δυνάμεις έχασαν 12.000 στρατιώτες ενώ εμείς 1200. Αυτή ήταν και η τελευταία απόπειρα των Ιταλών μέχρι την γερμανική εισβολή στην Ελλάδα που ακολούθησε μετά δεκαήμερο, στις 6 Απριλίου 1941 (μεταξύ μας είχε έρθει και ένα τάγμα Εγγλέζων που συμμετείχαν στην επίθεση... για να μην πολυεπαινούμε τα γένια μας...). Μετά ήταν πλέον επιβεβλημένη η ανάμειξη των Γερμανών στα Βαλκάνια.

Στην Πριμαβέρα είχε λάβει μέρος και ο ίδιος ο Μουσολίνι και μάλιστα έβγαλε ο ίδιος λόγο στους στρατιώτες του για να τους αναπερώσει το ηθικό. Όπως ο Μέγας Αλέξανδρος έβγαζε λόγο και έλεγε: **Εσείς είστε ανώτεροι άνθρωποι, ξέρετε γιατί πολεμάτε, αυτοί είναι βάρβαροι κτλ.** Ο Μουσολίνι έλεγε: **Εσείς είστε ανώτερο στράτευμα, έχετε αντίπαλο έναν εξασθλωμένο λαό, που όχι μόνο δεν έχει πολεμοφοδία, αλλά και ούτε μπούτε να φορέσουν. Εσείς έχετε μια τεράστια αεροπορία, τανκς κτλ.** Η νίκη είναι θέμα ελαχίστου χρόνου και θα τους ρίξουμε στη θάλασσα. Αλλά εκεί γνώρισε τη μεγαλύτερη ήττα του.

Καλά, στη μάχη της Κρήτης εκεί πάλεψαν οι Κρητικοί, και με τα μαχαίρια τους καθάριζαν τους αλεξιπτωτές, οι οποίοι και εκεί δεν έκαναν περίπατο και είχαν μια καθυστέρηση ενός μηνός, που όπως λέγεται ήταν πολύ σημαντικός για την έκβαση του πολέμου γιατί τους καθυστέρησαν να πάνε

στη Μέση Ανατολή που ήταν τα πετρέλαια.

Και ένα πρόσφατο: Στην Τουρκία είχαμε ένα γραφείο, όπου δούλευε ένας πρώην λοχαγός που πολέμησε στην Κύπρο. Εκείνος μου είπε: κ. Βύρωνα, γύρω από το αεροδρόμιο οι Έλληνες μας πολέμησαν πολύ σκληρά, ήταν εκεί και ο ίδιος, και παρόλο που είμαστε υπεράριθμοι, με αεροπορική κάλυψη κλπ, δυσκολευτήκαμε πολύ να το καταλάβουμε, με μεγάλες απώλειες. Εμείς σαν αξιωματικοί, εκτιμήσαμε τους Έλληνες αξιωματικούς.

Διαβάζοντας σήμερα τα νέα: **...« Τον Αη Στράτη επισκέπτεται σήμερα ανήμερα της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου, ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας... Ο πρωθυπουργός έφτασε στις 10.15 στο νησί και αυτή την ώρα παραβρίσκεται στην επίσημη δοξολογία στον Ιερό Ναό «Γέννησης του Χριστού» όπου χοροστατούν ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Ιερώνυμος, και ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Λήμνου και Αγίου Ευστατίου Ιερόθεος»**.
No comments - Και νουν ουκ εχουσιν,

Τι τον ήθελαν τον Αη Στράτη ή τι σχέση έχει ο Αη Στράτης ή τι διαφέρει από τα άλλα μέρη της Ελλάδος με την εποποιία της 28ης; Μπορεί να έπασαν ορισμένοι αη στρατίτες στον πόλεμο, αλλά πιο λογικό θα ήταν να πάει στην Πίνδο να τιμήσει τον Ταγματάρχη Κωνστ. Δαβάκη. Θα μου πείτε: πήγε κάποιος άλλος από τους πρώην πρωθυπουργούς στην Πίνδο; από ότι ξέρω όχι. Αλλά, με μια πολύπλευρη κρίση που διανύουμε, τι θέλουν και ανοίγουν παλιές πληγές;

Εμείς οι παλιοί ξέρουμε πολύ καλά τον Αη Στράτη, μάλιστα είχαν πάει πολλοί γείτονες και υπάρχουν διάφορες ιστορίες με πολλές σάλτσες. Από την εποχή του Ελευθέρου Βενιζέλου ο Αη Στράτης χρησιμοποι-

έβγαλε ο ίδιος λόγο στους στρατιώτες του για να τους αναπερώσει το ηθικό. Όπως ο Μέγας Αλέξανδρος έβγαζε λόγο και έλεγε: **Εσείς είστε ανώτεροι άνθρωποι, ξέρετε γιατί πολεμάτε, αυτοί είναι βάρβαροι κτλ.** Ο Μουσολίνι έλεγε: **Εσείς είστε ανώτερο στράτευμα, έχετε αντίπαλο έναν εξασθλωμένο λαό, που όχι μόνο δεν έχει πολεμοφοδία, αλλά και ούτε μπούτε να φορέσουν. Εσείς έχετε μια τεράστια αεροπορία, τανκς κτλ.** Η νίκη είναι θέμα ελαχίστου χρόνου και θα τους ρίξουμε στη θάλασσα. Αλλά εκεί γνώρισε τη μεγαλύτερη ήττα του.

Καλά, στη μάχη της Κρήτης εκεί πάλεψαν οι Κρητικοί, και με τα μαχαίρια τους καθάριζαν τους αλεξιπτωτές, οι οποίοι και εκεί δεν έκαναν περίπατο και είχαν μια καθυστέρηση ενός μηνός, που όπως λέγεται ήταν πολύ σημαντικός για την έκβαση του πολέμου γιατί τους καθυστέρησαν να πάνε

είται ως τόπος εξορίας, για τους κομμουνιστές. Τη δε εποχή του Μεταξά είχε εκποτίσει πολλούς, καθώς και συνδικαλιστές και πολιτικούς. Δεν γνωρίζω αν αυτοί που ήταν εκεί τότε πολέμησαν στην Αλβανία. Δεν θέλω προς θεού να υποτιμήσω τους ανθρώπους που εκποτίστηκαν, που ορισμένοι μάλιστα από αυτούς ήταν αξιόλογοι, άνθρωποι του πνεύματος και των τεχνών, που πήγαν για ιδεολογικούς λόγους. Αυτό είναι ενάντια στη δημοκρατία. Ο καθένας μπορεί να πιστεύει ότι θέλει και δεν έχει δικαίωμα κανείς άνευ δίκης να τον στείλει σε εξορία.

Δυστυχώς η εποποιία του '40 υποβαθμίστηκε κυρίως γιατί είχαμε τη Γερμανική κατοχή μετά τον εμφύλιο πόλεμο και αφού τελείωσε ο εμφύλιος, έγινε μια προσπάθεια να ξεχαστούν. **Δυστυχώς αυτό το παγκόσμιο γεγονός δεν το εκμεταλλευτήκαμε σωστά**, ούτε για να αναζωπυρώσουμε το εθνικό μας φρόνημα, ούτε για τη διεθνή μας αναγνώριση που προσφέραμε τη πρώτη νίκη κατά άξονα, ούτε για τις εδαφικές μας απαιτήσεις στα Ελληνικά εδάφη όπως π.χ. της Βόρειας Ηπείρου και ούτε για τις αποζημιώσεις που δικαιούμαστε από τον πόλεμο.

Ανακεφαλαιώνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι ο πιο σπουδαίος θεσμός μας, για να επιζήσουμε την πολύ ισχυρή κρίση, είναι η πατρίδα μας, η σημαία μας. Δυστυχώς ορισμένοι από τους σημερινούς κυβερνώντες προσπαθούν να μας κάνουν **απάτριδες**, να ξεχάσουμε τις παραδόσεις μας και τα ιδανικά μας. Εμείς οι «κοιμομένοι», η πλειοψηφία, δεν πρέπει να τους αφήσουμε. Μάλιστα τώρα που στην περιοχή μας υπάρχουν διάφορες εξεγέρσεις και πόλεμοι, καθώς επίσης και οι εθνικές οραματικές ιδέες του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, θυμηθείτε το **ΌΧΙ** - δεν φοβόμαστε τις αριθμητικές υπεροχές αλλά πρέπει και να βιώνουμε συνεχώς το **«Μολών Λαβέ»** και τα **mission impossible** των προγόνων μας.

